

ትንቢተ ናሆም

1 ስለ ነነዌ ጥፋት የተነገረ ንግር፤ የኤልቆሻቸው የናሆም የራእይ መጽሐፍ ይህ ነው፤
በነነዌ ላይ የተገለጠ የእግዚአብሔር ቁጥጥር
² እግዚአብሔር ቀናተኛና ተበቃይ አምላክ ነው፤
 እግዚአብሔር የሚበቀል፣ በመዓትም የተሞላ ነው።
 እግዚአብሔር ባላጋራዎቹን ይበቀላል፤ በጠላቶቹም ላይ ቁጥጣውን ያመጣል
³ እግዚአብሔር ለቀጣዩ የዘዋወር በጎይሉም ታላቅ ነው፤
 እግዚአብሔር በደለኛውን ሳይቀጣ አያልፍም፤
 መንገዱ በወሎ ነፋስና በማዕበል ውስጥ ነው፤
 ደመናም የእግሩ ትቢያ ነው።
⁴ ባሕርን ይገሥጻል፤ ያደርቀዋልም፤ ወንዞችን ሁሉ ያደርቃል።
 ባሳንና ቀርጫሎስ ጠውልገዋል፤ የሊባኖስም አበቦች ረግፈዋል።
⁵ ተራሮች በፊቱ ታወኩ፤ ከራብቶችም ቀለጡ።
 ምድር በፊቱ፤
 ዓለምና በውስጧ የሚኖሩት ሁሉ ተናወጡ።
⁶ ቀራጣውን ማን ሊቋቋም ይችላል? ጽኑ ቀራጣውን ማን ሊሸከም ይችላል? መዓቱ እንደ እሳት ፈሰሰል፤ ሀለቶችም በፊቱ ተሰነጣጥቀዋል።
⁷ እግዚአብሔር መልካም ነው፤ በጭንቅ ጊዜም መሸሸጊያ ነው። ለሚታመኑበት ይጠነቀቅላቸዋል፤
⁸ ነነዌን ግን፤ በሚያጥለቀልቅ ጐርፍ ያጠፋታል፤ ጠላቶቹንም ወደ ጨለማ ያሳድዳቸዋል።
⁹ በእግዚአብሔር ላይ ምንም ቢያሜናህ፤ እርሱ ያጠፋዋል፤ መከራም ዳግመኛ አይነሣም።
¹⁰ በእሾህ ይጠላለፋሉ፤ በወይን ጠጃቸውም ይሰክራሉ፤ እሳትም እንደ ገለባ ይበላቸዋል።
¹¹ ነነዌ ሆይ፤ በእግዚአብሔር ላይ የሚያሚር፤ ክፋትንም የሚመክር፤ ከአንቺ ዘንድ ወጥቶአል።
¹² እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ምንም ነገራትና ብዙዎች ቢሆኑም፤ ይቆረጣሉ፤ ይጠፋሉም።

1፤1 ዘፍ10፤11፤ኢሳ 1፤11፤13፤14፤19፤1፤ ኤር23፤33፤34፤ 50፤18፤ ናሆ28፤ 37
 1፤2 ዘፍ4፤24፤ዘዐ 20፤5፤ዘጸ7፤10፤32፤41፤ መገ9፤4፤1
 1፤3 ዘዐ14፤21፤ 34፤7፤ 24፤ሙ22፤10፤27፤12፤1 ፤ነሀ9፤17፤መገ50፤3፤1 04፤3
 1፤4 ዘዐ14፤22፤ 29፤ሙ22፤16፤ኢሳ 33፤9
 1፤5 ዘዐ19፤18፤ኢዮ 9፤6፤ኡዝ38፤20፤ኢሳ 2፤10፤ሚክ1፤4
 1፤6 1፤7፤19፤11፤ መገ7፤6፤7፤130፤3፤ ኢሳ5፤24፤25፤ 42፤25፤ኤር10፤10፤ኡዝ22፤14
 1፤7 መገ1፤6፤22፤9፤ ኤር17፤17፤33፤11
 1፤8 ኢሳ8፤7፤ 879፤26
 1፤9 ሆሴ7፤15
 1፤10 24፤ሙ23፤6፤ ኢሳ5፤24፤49፤26፤ ሚሳ4፤1
 1፤12 ኢሳ10፤34፤ 54፤6-8፤ከቆ3፤1-32
 1፤13 ኢዮ12፤18፤ መገ107፤14፤ኢሳ9፤4
 1፤14 ኢሳ14፤22፤ ኤር28፤8፤ኡዝ32፤ 22-23፤ሚክ5፤13
 1፤15 ዘላ23፤2-4፤ኢሳ 40፤9፤52፤1-7፤ኡሥ 10፤36፤ሮሜ10፤15
 2፤1 ኤር51፤20
 2፤2 ኢሳ60፤15፤ ኡዝ 37፤23
 2፤3 ኡዝ23፤14-15
 2፤4 ኢር4፤13፤ኡዝ 23፤24
 ፳፻ በእግዚአብሔር ላይ የምትሠሩት ምንድን ነው? የሚሉ ኦሎሳ 1፤10 የዕብራይስጡ ትርጉም በትክክል አይታወቅም።

ይሁዳ ሆይ፤ ከዚህ በፊት ባስጨንቅህም፤ ከእንግዲህ አላስጨንቅህም።
¹³ አሁንም ቀንበራቸውን ከዐንገትህ ላይ አንሥቼ እስብራለሁ፤ የታሰርህበትንም ሰንሰለት በጥሼ እጥላለሁ።”
¹⁴ አንቺ ነነዌ፤ እግዚአብሔር ስለ አንቺ እንዲህ ብሎ አዞአል፤ “ስም የሚያስጠራ ትውልድ አይኖራችሁም፤ በአማልክቶቻችሁ ቤት ያሉትን፤ የተቀረጹትን ምስሎችና ቀልጠው የተሠሩትን ጣዖታት እደመስሳለሁ፤ መቀበሪያህን እምስልገለሁ፤ አንተ ክፉ ነህ።”
¹⁵ አንቺ፤ የምሥራች የሚያመጣውን፤ ሰላምን የሚያውጀው ሰው እግር፤ በተራሮች ላይ ነው፤ ይሁዳ ሆይ፤ በዓላትህን አክብር፤ ስእለትህንም ፈጽም፤ ከእንግዲህ ክፉዎች አይወሩህም፤ እነርሱም ፈጽመው ይጠፋሉ።
የነነዌ አወዳደቅ
2 ነነዌ ሆይ፤ አጥቂ መጥቶብሻል፤ ምሽግሽን ጠብቂ፤ መንገድሽን ስልዬ፤ ወገብሽን ታጠቂ፤ ኅይልሽን ሁሉ አሰባሰበ።
² አጥፊዎች ባደማ ቢያደርጉንቸውም፤ የወይን ተክል በታቸውን ቢያጠፉባቸውም፤ እንደ እስራኤል ክብር ሁሉ፤ እግዚአብሔር የያዕቆብንም ክብር ይመልሳል።
³ የወታደሮቹ ጋሻ ቀይ ነው፤ ተዋጊዎቹ ቀይ ልብስ ለብሰዋል፤ ዝግጁ በሆኑበት ቀን፤ የሠረገሎቹ ብረት ያብረቀቀዋል፤ የጦሩ ዘንግ ይወዛወዛል።
⁴ ሠረገሎች በአደባባይ ወዲያ ወዲህ ይከንፋሉ፤ በመንገዶችም ላይ ይርመሰሰሳሉ፤ የሚንበለበል ፋና ይመስላሉ፤ እንደ መብረቅም ይወረወራሉ።
^፱ በእግዚአብሔር ላይ የምትሠሩት ምንድን ነው? የሚሉ ኦሎሳ 1፤10 የዕብራይስጡ ትርጉም በትክክል አይታወቅም።

5ምርጥ ተዋጊዎቹን ይጠራል፤
 ዳሩ ግን መንገድ ላይ ይሰናከላሉ፤
 ወደ ከተማዬቱ ቅጥር ይሮጣሉ፤
 መከላከያ ጋሻውም በቦታው አለ።
 6የወንዙ በር ወለል ብሎ ተከፈተ፤
 ቤተ መንግሥቱም ወደቀ።
 7ከተማዬቱ መግረኪና መወሰኔ እንደ
 ማይቀር፤
 አስቀድሞ ተነግሮአል።
 ሴቶች ባሪያዎቿ እንደ ርግብ ያለቅሳሉ፤
 ደረታቸውንም ይደቃሉ።
 8ነጭ እንደ ኩሬ ናት፤
 ውሃዋም ይደርቃል፤
 “ቁም! ቁም!” ብለው ይጮኻሉ፤
 ነገር ግን ወደ ኋላ የሚመለስ የለም።
 9ብሩን ዝረፉ፤
 ወርቁን ንጠቀ፤
 በየግምጃ ቤቱ ያለው፤
 የተከማቸውም ሀብት ስፍር ቀጥር
 የለውም።
 10ተበዝብዛለች፤ ተዘርፋለች፤
 ተራቀቃለች።
 ልብ ቀልጦአል፤ ጉልበት ተብረክርኮአል፤
 ሰውነት ተንቀጥቶዋል፤ ፊት ሁሉ
 ገርጥቶአል።
 11አሁን ታዲያ የአንበሳቹ ዋሻ፤
 ደቦሎቻቸውን ያበሉበት
 ወንዱና ሴቷ አንበሳ የሄዱበት፤
 ግልገሎቻቸው ሳይፈሩ የተሰማሩበት ቦታ
 ወዴት ነው?
 12አንበሳው ለግልገሎቹ የሚበቃውን ያህል
 ገደለ፤
 ለእንስሳቶቹም ዐንቆ ገደለላቸው፤
 የገደለውን በማረፊያ ቦታው፤
 የነጠቀውንም በዋሻው ሞልቶታል።
 13የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ
 ይላል፤
 “በእናንተ ላይ ተነሥቼባችኋለሁ፤
 ሠረገሎቻችሁን አቃጥዬ አጨሳለሁ፤
 ደቦል አንበሳቸሁን ሰይፍ ይበላል፤
 የምትበሉትን በምድር ላይ
 አልተውላችሁም፤
 የመልእክተኞቻችሁም ድምፅ፤
 ከእንግዲህ ወዲያ አይሰማም።”
 ለነገሩ
3 ለደም ከተማ ወዮላት!
 ሐሰት፤
 ዘረፋም ሞልቶታል፤
 ብዝበዛዋ ተግዞ አያልቅም።
 2ዋጅራፍ ድምፅ፤
 የመንኲራኩር ኪኳቴ፤

2:5 ኤር46:12
 2:6 ኤሳ45:1፤
 ናሆ3:13
 2:7 ዘፍ8:8;ኢሳ
 32:12;59:11
 2:10 ኢሱ2:11፤
 7:5;ኢሳ29:22
 2:11 ኢሳ5:29
 2:12 ኢሳ37:18፤
 ኤር 4:7;51:34
 2:13 2ሳሙ2:26፤
 መዝ46:9;ኢሳ
 10:5-13;ኤር21:13;
 ሚክ5:6;ናሆ3:5
 3:1 መዝ12:2;ሕዝ
 22:2;ሚክ3:10
 3:3 2ነገ19:35፤
 ኢሳ 34:3;ኤር47:3
 3:4 ኢሳ23:17፤
 47:9;ሕዝ16:25-29
 3:5 ኢሳ20:4፤
 47:3፤ ኤር13:22፤
 ናሆ2:13
 3:6 ዘዐ29:14፤
 1ሳሙ2:30;ኢዮ9:31;
 ኢሳ14:16;ኤር51:37
 3:7 ኢዮ3:14;ኢሳ
 13:14;31:9;51:19፤
 ኤር15:5;ናሆ1:1
 3:8 ኢሳ19:6-9፤
 ኤር46:25;አዎ6:2
 3:9 ዘፍ10:6፤
 2ዜና12:3;ሕዝ27:10;
 30:5
 3:10 2ነገ8:12፤
 ኢዮ6:27;ኢሳ
 13:16;20:4;ኤር
 40:1;ሕዝ24:6;ሆሴ
 13:16
 3:11 ኢሳ2:10፤
 49:26;ናሆ2:1
 3:12 ሚሕ2:13፤
 ኢሳ28:4

የፈጣን ፈረስ ኮቴ፤
 የሠረገሎች ድምፅ ተሰምቶአል
 3ፈረሰኛው ይጋልባል፤
 ሰይፍ ይንገባታል፤
 ጦር ያብረቀርቃል፤
 የሞተው ብዙ ነው፤
 ሬሳ በሬሳ ሆኖአል፤
 ስፍር ቀጥር የለውም፤
 መተላለፊያ አልተገኘም።
 4ይህ ሁሉ የሆነው ቅጥ ባጣች፤
 አሳሳችና መተተኛ በሆነች ዘማዊት
 ምክንያት ነው፤
 እርሷም በዝሙቷ አሕዛብን፤
 በጥንቄላዋም ሕዝቦችን ባሪያ ያደረገች
 ናት።
 5የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ
 ይላል፤
 “እኔ በጠላትነት ተነሥቼብሻለሁ፤
 ቀሚሰሽን እስከ ፊትሽ እገልበዋለሁ፤
 ዕርቃንሽን ለአሕዛብ፤
 ኅፍረትሽንም ለነገሥታት አሳያለሁ።
 6ቀላሻ እደፋብሻለሁ፤
 እንቅሻለሁ፤
 ማላገጫም አደርግሻለሁ።
 7የሚያዩሽ ሁሉ ከአንቺ እየሸሸ፤
 ‘ነጭ ፈራርሳላች፤ ማን ያለቅስላታል?’
 ይላሉ፤
 የሚያጽናኛሽንስ ከወዴት አገኛለሁ?”
 8አንቺ በዐባይ ወንዝ አጠገብ ካለችው፤
 በውሃ ከተከበበችው፤
 ከኖእ አሞን? ትበልጫለሽን?
 ወንዙ መከላከያዋ፤
 ውሃውም ቅጥሯ ነው።
 9ኢትዮጵያና ግብፅ ወሰን የለሽ ኀይሏ
 ናቸው፤
 ፋጥና ሊቢያም ረዳቶቿ ነበሩ።
 10ይሁን እንጂ በምርኮ ተወሰደች፤
 ተሰዳም ሄደች።
 በየመንገዱ ማእዘን ላይ፤
 ሕፃናቷ ተፈጠፈጠ፤
 በመሳፍንቷ ላይ ዕጣ ተጣለ፤
 ታላላቅ ሰዎቿ ሁሉ በሰንሰለት ታሰሩ።
 11አንቺ ደግሞ ትሰክራያለሽ፤
 ትደበቂያለሽ፤
 ከጠላትም መሸሸሂያ ትፈልጊያለሽ።
 12ምሽትሽ ሁሉ ሊበሉ እንደ ደረሱ
 የመጀመሪያ በለስ ፍሬ ናቸው፤
 በሚወዛወዙበት ጊዜ፤
 ፍሬዎቹ በበላተኛው አፍ ውስጥ
 *3 የዕብራይስጥ ትርጉም ከዚህ ጋር ይስማማል፡ የሰዎች ሊቃናቶች
 የሰርሰቱ ቅጾች ግን ፈረሰኛ ይፈጥሱ ይላሉ።
 *7 የዕብራይስጥ ቃል ትርጉም በትክክል አይታወቅም።
 *8 አንዳንድ ቅጾች ይላሉ።

<p>ይወድቃለ። ¹³እከሆ፣ ጭፍሮችሽ፣ ሁሉም ሴቶች ናቸው! የምድርሽ በሮች፣ ለጠላቶችሽ ወለል ብለው ተከፍተዋል፤ መዝጊያዎቻቸውንም እሳት በልቶአቸዋል ል። ¹⁴ለከበባው ውሃ ቅጂ፣ መከላከያሽን አጠናክሪ፣ የሽክላውን ዐፈር ፈልጊ፣ ጭቃውን ርገጨ፣ ጡቡንም ሥሪ። ¹⁵በዚያ እሳት ይበላሻል፤ ሰይፍ ይቈርጥሻል፤ እንደ ኩብኩባም ይግጥሻል። እንደ ኩብኩባ እርቢ፣ እንደ አንበጣም ተባገር። ¹⁶ከሰማይ ከዋክብት እስኪበልጡ ድረስ፣ የነጋዴዎችሽን ቊጥር አበዛሽ፣ ምድሪቱን ግን እንደ አንበጣ ግጠው አሟጠ።</p>	<p>^{3፡13} ኢሳ19፣16፣ 45፣2፣ናሆ2፡6 ^{3፡14} 2ዜና32፡4፣ ^{3፡15} 2ሳሙ2፡26፣ ኢሳ27፣1፣ኤር51፣ 14፣ኢል1፡4 ^{3፡16} ዘ010፡13 ^{3፡17} ኤር51፡27 ^{3፡18} 1ነገ22፡17፣ መዝ76፡5-6፣ኢሳ 56፡10፣ኤር25፡27 ^{3፡19} ኢዮ27፡23፣ ኢሳ37፡18፣ኤር 30፡13፣ሰቄ2፡15፣ ማክ1፡9፣ሰፎ2፡15</p>	<p>ከዚያም በረው ሄዱ። ¹⁷ጠባቂዎችሽ እንደ አንበጣ፣ መኪንንቶችሽም በብርድ ቀን በቅጥር ሥር እንደሚቀመጥ ኩብኩባ ናቸው፤ ፀሓይ ሲወጣ ግን ይበራሉ፤ የት እንደሚበሩም አይታወቅም። ¹⁸የአሦር ንጉሥ ሆይ፤ እረኞችህ፣ አንቀላፉ፤ መኪንንትህ ዐርፈው ተኙ፤ ሕዝብህ ሰብሰቢ አጥተው፣ በተራራ ላይ ተበትነዋል። ¹⁹ቀሩስልህን ሊፈውስ የሚችል የለም፤ ስብራትህም ለሞት የሚያደርስ ነው፤ ስለ አንተ የሰማ ሁሉ፣ በውድቀትህ ደስ ብሎት ያጨበጭባል፤ ወሰን የሌለው ጭካኔህ፣ ያልነካው ማን አለና? ^{፳18} ገዢ ማለት ነው።</p>
--	---	---